

EL DIMONI DE LA VERÒNICA

Una vegada hi havia una nena que es deia Verònica. Era una nena molt callada i quieta. Ella sempre deia que tenia un amic que l'acompanyava a tots els llocs, però ningú l'escoltava, ningú el sentia i ningú el veia. Quan tenia 6 anys, la Verònica va començar a dir coses com "hem de comprar menjar per al meu amic" o "aquesta nit el meu amic i jo hem d'anar a un lloc". Un dia, els seus pares, van decidir portar-la al psicòleg per poder entendre què li estava passant, potser era un problema social... però no va ser suficient, no es tractava d'una nena amb al·lucinacions, sinó d'un esperit, un dimoni que perseguia a la Verònica per alguna raó!

Una nit, el dimoni li va demanar si podien anar al bosc i la Verònica va acceptar, però el seu germà petit la va seguir ja que no sabia on anava. Una vegada al bosc, el dimoni va demanar a la Verònica que si volia que tornés a la terra i poder jugar millor a cartes o fer abraçades, havia de matar a algú, tallar-se un dit i portar sang d'un familiar. La Verònica li va dir que no ràpidament, però el dimoni es va

començar a apropar-se a la nena amb una cara una mica estranya i, de cop, va tirar a la Verònica a terra, i es va posar a dins seu. En aquell moment, el seu germà va començar a córrer, però va moure unes branques i va fer soroll. La Verònica tenia els ulls en blanc, estava molt pàl·lida, i era com si els peus no toquessin el terra, anava molt de pressa. Va atrapar al seu germà i el va tirar, va començar a mossegar-li el dit fins que li va fer sang i, amb una fulla amb forma de bol, va agafar la sang. Ja tenia una missió feta!! Ara li faltaven les altres dues!

El seu germà va aixecar-se i va anar a casa, allà va explicar tot als seus pares, tot i que no el van creure i pensaven que s'havia fet mal amb una branca. Li van curar el dit, però ell sabia el que havia vist, va anar a l'església a explicar-li al capellà, però tampoc el va creure. Ell sabia que havia de fer alguna cosa... però el què? De cop, va pensar una cosa: exorcitzar-la. Però necessitava fer-la dèbil, ja que el dimoni que estava dins d'ella era molt fort. Va buscar com derrotar un dimoni per internet. Després de buscar molt, va trobar una web, la qual parlava d'un llibre màgic amb què podia derrotar aquell malvat dimoni.

Però només hi havia dos exemplars al món! Tampoc deia com trobar-los. De sobte, va veure un missatge amb lletra molt petita, en una de les cantonades. Va agafar una lupa i va llegir: "ALDESTRU MATABALKA SUMPRESU". Aquesta frase podria ser la solució que buscava. Així que va anar cap a l'habitació de la seva germana, obrí a poc a poc la porta, entrà a

dins i agafà una figura de Jesús amb molta força, i digué les paraules màgiques: "ALDESTRU MATABALKA SUMPRESU!ALDESTRU MATABALKA SUMPRESU!ALDESTRU MATABALKA SUMPRESU!" La nena va començar a fer sorolls estranys, a moure's com si fos de goma, i a treure saliva per la boca. Finalment, va vomitar una cosa verda i llefiscosa. El dimoni havia marxat! El seu germà l'havia salvat! Llavors ell li va explicar tot. Tot dos estaven molt cansats i se'n van anar a dormir.

Pel matí van baixar a esmorzar amb els pares com cada dia. El pare era qui els hi feia les torrades. El van trobar d'esquena a la taula, i quan es va girar per portar els plats, van veure que tenia una mirada diferent.....Oh no! El malson no s'havia acabat!

Text escrit per:
Fatima Cheiboub
Desirée Hernández
Emma Parellada
Mar Termes

Dibuixos creats per:
Desirée Hernández